

Men hvad er det at behandle andre mennesker ordentligt, og hvem er det, der skal behandles ordentligt? Er det de 15- 20 millioner flygtninge, vi har i hele verden – vi kan ikke sætte præcise tal på, det svinger jo fra dag til dag – eller er det de 30.000, som hr. Arne Melchior lige finder skal være så heldige at komme til Danmark, eller 40.000 eller 20.000, eller hvor mange måtte det være? Hvem er det, der skal have del i det her med at blive behandlet ordentligt?

Jeg må erklære mig fuldstændig enig med dem, der siger, at vi kan bruge ressourcerne langt bedre, end vi gør i dag. I dag bruger vi utrolig mange ressourcer på at behandle, som hr. Arne Melchior siger, nogle flygtninge, som vi giver asyl her i Danmark, ordentligt, samtidig med at vi så har færre midler at bruge på andre flygtninge, der er rundt i verden. Derfor synes jeg, at man ikke skal indskrænke sit menneskesyn til alene at bekymre sig om dem, der er så heldige at komme inden for Danmarks grænser.

Vi ved jo godt, hvad det er for nogle, der har bedst mulighed for at komme eksempelvis til Danmark. Vi ved godt, at det ikke er dem, der er aller dårligst stillet i mange lande, der er de første til eksempelvis at komme til Danmark. Så jeg synes egentlig, hr. Arne Melchior skulle svare her fra talerstolen på, hvem det er, der skal have de her, som hr. Arne Melchior siger, ordentlige vilkår, og hvad det i det hele taget vil sige at have ordentlige vilkår. Det skal man jo lige vide, før man kan gå nærmere ind i diskussionen med hr. Arne Melchior om, hvad det så er, hans tale vil indebære.

(Kort bemærkning).

Pia Kjærsgaard (FP):

Det er til fru Dorte Bennedsen, der på egne og de øvrige partiers vegne fremsatte en afværgedagsorden, for det var det jo helt klart.

Jeg havde egentlig forventet, at fru Dorte Bennedsen gik op og tog stilling til, hvorfor hun ikke kunne støtte Fremskridtspartiets dagsordensforslag, men så må jeg forvente, at andre partier gør det.

Som jeg opfattede det, da hr. Helge Adam Møller var på talerstolen lige efter, er der en afgrundsdyb uenighed i hvert fald verbalt imellem De Konservative og regeringspartierne. Men det er endnu en gang kun ord og ikke handling, og det synes jeg er utrolig skuffende.

Vores dagsorden er med vilje så bredt formuleret, at alle hr. Helge Adam Møllers mange for-

nuftige synspunkter om opstramning af udlændingelovgivningen faktisk er indbefattet i vores dagsordensforslag. Jeg synes, man burde kunne støtte det i stedet for bare at fremsætte en afværgedagsorden, for det er præcis det, dagsordenen fra de øvrige partier er.

Jeg kan meddele, at Fremskridtspartiet vil stemme imod. Vi fastholder vores egen dagsorden. De øvrige partiers dagsorden går ud på, at nu skal danskerne endnu en gang oplyses om, hvordan man skal behandle udlændinge i dette samfund.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nu har hr. Helge Adam Møllers retfærdighedsrang overmandet ham på ny: Han begyndte at tale om skyld. Hvis skyld er det? spurgte hr. Helge Adam Møller. Det var i hvert fald ikke Det Konservative Folkepartis skyld, at flygtninge ikke bliver behandlet godt nok.

Ja, hvis der endelig skal tales om skyld i stedet for kærlighed, så vil jeg nok sige, at vi er fælles om det.

Det er i alt fald en kendsgerning, må jeg sige til hr. Helge Adam Møller, at i den regeringstid, som varede til januar 1993, har ventetiderne aldrig været kortere og ikke så korte, som de er nu. Jo, mange år tilbage, da der næsten ikke kom nogen.

Jeg er i øvrigt helt enig, og når hr. Helge Adam Møller spørger mig, om jeg vil støtte en kortere sagsbehandlingstid, må jeg sige: Det er da klart, at jeg vil det; det gør jo hele regeringen. Jeg har gang på gang heroppefra sagt, at vi skulle ansætte ekstra adskillige hundrede mennesker til at få de sager afviklet. Det vil være både humant og økonomisk forstandigt, så dér kan vi ikke blive uenige.

Så taler hr. Kristian Thulesen Dahl om, at man ikke kun skal være kærlig over for 30.000. Nu er 30.000 jo mange at være kærlig over for. Jeg ved ikke, hvor mange hr. Kristian Thulesen Dahl overkommer, men han og hans parti overkommer i hvert fald ikke de 40 millioner, han talte om. Så vidt jeg ved, har hr. Kristian Thulesen Dahls parti altid stemt imod ulandsbistanden, hvor vi andre altid har stemt for. Og hvad vores private kærlighed og velgørenhed angår, så kan vi jo godt mødes ude i en telefonboks og snakke lidt om det, hr. Kristian Thulesen Dahl og jeg. Det er selvfølgelig en privatsag, men det er forkert at sige, at fordi der er mange flere sultende i verden end de mennesker, der bor inden for